

Ki ő valójában?

Szent Márk evangéliumának háttérben végighúzódik a Jézus személyéhez kapcsolódó kérdés: Ki ő valójában? Nem fogalmazódik meg ez a kérdés olyan konkrét formában, mint a mai evangéliumi részben, de az evangélista mindvégig erre a kérdésre szeretne választ adni, illetve arra készíti írásának olvasóit, hogy gondolkodjanak el ezen és válaszoljanak a kérdésre.

Márk rögtön írásának bevezetésében ad egy választ, amikor így kezdi művét: „Jézus Krisztus, Isten Fia evangéliumának kezdete” (Mk 1,1). Az evangélium végén pedig a Jézus keresztre feszítését irányító római katonatiszt szájába adja a hitvallást: „Ez az ember valóban Isten Fia volt” (Mk 15,39).

E két végpont között még számos alkalommal találkozunk olyan jelenetekkel, amelyek megvilágítják Jézus kilétét. Ilyen jelentős esemény az Úr megkezesztelkedése, amikor az égből a következő szózat hallatszik: „Te vagy az én szeretett fiam, benned kedvem telik”

(Mk 1,11), azaz a mennyei Atya tesz tanúságot arról, hogy Jézus az ő Fia. Jézus nyilvános működése idején az embereket megszálló gonosz lelkek is felismerik, hogy ki űzi ki őket az emberekből. Egy ilyen eset a kafarnaumi zsinagógában történt, amikor a gonosz kijelenti Jézusról: „Tudom ki vagy: az Isten Szentje!” (Mk 1,24). Más alkalommal, amikor a tisztátalan lelkek meglátták Jézust, leborultak előtte és így kiáltottak: „Te vagy az Isten Fia” (Mk 3,11-12). Jézus tehát olyan erő birtokában van, amely felülmúlja az emberi hatalmat, is-

teni erejével képes megszabadítani a megszállottakat a gonosztól. Érdemes felidézni a tengeri vihar lecsendesítésének eseményét, amelyet követően a tanítványok csodálkozva kérdezik: „Ki ez, hogy a szél és tenger is engedelmeskedik neki?” (Mk 4,41). A mai evangéliumban Jézus felteszi a kérdést: „Kinek tartanak engem az emberek?” Ez az egyetlen alkalom, amikor az Úr ilyet kérdez. A felelet bizonytalanságról árulkodik. A bizonytalanság oka, hogy Jézus tanítása valóban újszerű, illetve olyan tetteket hajt végre, amelyekre ember nem képes.

Ti mit mondotok, ki vagytok?

A bizonytalan válaszok után Jézus még személyesebbé teszi a kérdést, most már kifejezetten tanítványai véleményére kíváncsi: „Hát ti mit mondotok, ki vagytok?” Péter apostol válasza felülmúlja a korábban elhangzott feleleteket: „Te vagy a Messiás!” A válasz arról tanúskodik, hogy Péter felismeri, hogy Jézus személyében beteljesedtek a Messiásról szóló prófétai jövendölések. Ennek értelmében Jézus egyedülálló személy, különleges hatalommal és küldetéssel, hiszen prófétából több is van, sokat küldött Isten az évszázadok során, de Messiás csak egyetlen van.

Jézus nem tör uralomra, nem vágyakozik földi királyságot létrehozni, hanem majd az ő szenvedésében és halálában fog megmutatkozni az, hogy ő a Messiás.

Megváltónk és Üdvözítőnk

Üdvözítő Istenünk! El kell fogadnunk azt a tényt, hogy a te akaratod az volt, hogy szenvedésével és halálával váltson meg bennünket Jézus, akinek személyében beteljesedtek a Megváltóról szóló prófétai jövendölések.

Félre kell tennünk emberi gondolatainkat, hogy megérthessük a te szándékaidat! Azt az isteni szándékot, amely megengedte az emberi gyűlölet és harag tombolását, megengedte a keresztre feszítést azért, hogy a szeretet legértékesebb jelét adja.

A te irántunk való szereteted legnagyobb tanújelét látjuk abban, hogy Fiad, Jézus értünk szenvedett és értünk halt meg a keresztfán. Segíts felismerni Jézusban Megváltónkat és Üdvözítőnket!

Évközi 24.
vasárnap
Iz 50,5-9a
Jak 2,14-18
Mk 8,27-35

Hétfő
1Kor 11,17-26.33
Lk 7,1-10

Kedd
1Kor 12,12-14.27-31
Lk 7,11-17

Szerda
1Kor 12,31 - 13,13
Lk 7,31-35

Csütörtök
1Kor 15,1-11
Lk 7,36-50

Péntek, Szent
Máté apostol
Ef 4,1-7.11-13
Mt 9,9-13

Szombat
1Kor 15,35-37.41-49
Lk 8,4-15

Évközi 25.
vasárnap
Bölcs 2,12.17-20
Jak 3,16 - 4,3
Mk 9,30-37